

TEATR W SZKOLE

ANDRZEJKOWO

NIE MOŻNA ZAPOMNIEĆ

RAZEM - РАЗОМ

REDAKTORZY NUMERU:

Zuzia Z., Kacper, Maciek, Szymon, Maja, Zuzia M.

TEATR W SZKOLE

wrażenia uczniów: część 2

W numerze 193 opublikowaliśmy wrażenia uczniów klas 4 i 6 po obejrzeniu spektaklu Morze ciche. Wszystkie się nie zmieściły, a i tak zrobiliśmy sporą selekcję. Dlatego postanowiliśmy jeszcze jedną kolumnę przeznaczyć na teksty naszych młodszych koleżanek i kolegów. Nie byliśmy na sztuce, bo wtedy był egzamin próbny.

Moim zdaniem obejrzelismy ten spektakl dlatego, aby zrozumieć, że każdy niesłyszący jest taki sam jak my. Wszyscy powinni być szanowani i nie powinniśmy się z nikogo wyśmiewać. Spektakl bardzo mi się podobał. Był ciekawy i zabawny. Mam nadzieję, że będziemy mieć częściej takie seanse, gdyż są one bardzo fajne.

Emilia, 4 b

Spektakl był pouczający. Mogliśmy się dowiedzieć, jak mówić językiem migowym oraz jak czują się osoby głuchonieme. Bardzo ciekawy spektakl, zabawny a zarazem smutny.

Lena, 6 b

Spektakl mi się podobał. Najbardziej, kiedy Emilio wydał swój pierwszy dźwięk. Nauczyłam się też mówić w języku migowym czekolada.

Amelia i Paulina, 4 b

Spektakl pokazuje, że zwykli ludzie, którzy nie są na nic chorzy lub mają piękne życie najczęściej narzekają na to, że mają najgorzej. Bardzo mi się podobał. Cieszę się, że dużo osób mogło go zobaczyć i zastanowić się nad swoim życiem.

Natalka, 6 c

Aktorki używały cały czas języka migowego, co było naprawdę super.

Basia, 4 d

Spektakl był bardzo emocjonalny oraz dający do myślenia. Gra aktorek klimatyczna, tak samo jak wiele rekwizytów. Bardzo podobały mi się efekty specjalne.

Milena, 6 b

Spektakl był całkiem ciekawy. Bardzo podobała mi się postać Starego, bo była śmieszna.

Justyna, 4 b

Najbardziej podobało mi się pieczenie ciasta i konfetti. Najgorszy w spektaklu był zapach ryby.

Zuzia, 4 b

Dużo efektów specjalnych. Przestraszyłem się petardy. Nauczyłem się w języku migowych słów czekolada i morze ciche.

Kacper, 6 b

Aktorki przestawiły nam ten spektakl, ponieważ dużo osób dorosłych i dzieci nie akceptują siebie takimi, jacy są, np. myślą, że są brzydzy. Zaraz po spektaklu byłam szczęśliwa, a później, gdy wszystko sobie przeanalizowałam, to poczułam się akceptowana przez siebie troszkę bardziej niż zwykle.

Julia, 4 d

"Morze ciche" to opowieść bardzo smutna, ale równocześnie ciekawa.

Sandra, 6 b

zebrali: Kacper, Maciek, Szymon

Spektakl był bardzo dobrze odegrany. Najbardziej podobał mi się Stary i Jaskier.

Leon, 4 b

Spektakl bardzo mi się podobał. Był zarówno zabawny i smutny.

Dominika, 6 c

Najbardziej podobało mi się, jak puszczały konfetti. I nauczyłam się trochę języka migowego.

Lena, 4 b

Było dużo efektów specjalnych. Sypali cynamonem. Nauczyłam się słowa czekolada w języku migowym.

Maja, 6 b

NIE MOŻNA ZAPOMNIEĆ

Każdy człowiek powinien zobaczyć to miejsce. Ważne jest, żeby nie zapomnieć o tym, co się tam działo. Zuzia M.

Najbardziej przerażające jest to, ile zła i wzajemnej nienawiści było w ludziach. Szymon

SYMBOL WOJNY, LUDOBOJSTWA I HOLOKAUSTU

Byliśmy w *Miejscu Pamięci i Muzeum Auschwitz-Birkenau*. Uważam, że każdy Polak powinien odwiedzić to miejsce i poznać jego historię. Obóz w Oświęcimiu powinien być przestrożą dla pokoleń, aby historia ta nigdy się nie powtórzyła.

Kacper, Maja, Maciek

Współczucie, jakie czuje do osób kiedyś przebywających w tych obozach, jest nie do opisania.

Maja

Auschwitz-Birkenau pokazuje, jaką krzywdę potrafia wyrządzić ludzie innym ludziom.

Maciek

Jest to miejsce, w którym można się zastanowić nad sobą, pojawia się dużo refleksji, a po opuszczeniu muzeum ma się ochotę żyć lepiej! Wtedy bardziej docenia się to co ma, przede wszystkim bliskich...

Kacper

ANDRZEJKOWO

Co roku coś piszemy na łamach naszej gazetki na temat ANDRZEJEK. Tradycja zobowiązuje, więc nie możemy pominąć tego tematu i w tym roku.

Artykuły przygotowała **Zuzia Zębala**.

ANDRZEJKOWE WRÓŻBY W SZKOLE I NIE TYLKO

Andrzejkowo było w szkole i nie tylko, bo uczniowie klas: 1 a i c oraz 2 c i b byli w Pałacu Mieroszewskich. Tam wróżyli i bawili się super.

Poznali tradycje i zwyczaje andrzejkowe, ale również katarzynkowe, które raczej nie są popularne wśród dzieci i młodzieży. Jak się bawili? Zobaczcie zdjęcia.

TROCHĘ HISTORII WRÓŻB ANDRZEJKOWYCH

SKĄD KIEDY I GDZIE

Andrzejki obchodzimy 30 listopada.

A jak podaje Wikipedia:

Andrzejki to wieczór wróżb odprawianych w nocy z 29 na 30 listopada, w wigilię świętego Andrzeja, patrona Szkocji, Grecji i Rosji.

Pierwsza polska wzmianka literacka o nim pojawiła się w 1557 roku za sprawą Marcina Bielskiego.

OD ADWENTU

Andrzejki są specjalną okazją do zorganizowania ostatnich hucznych zabaw przed rozpoczynającym się adwentem.

W Szkocji obchodzony 30 listopada dzień świętego Andrzeja jest świętem narodowym.

Po tej dawce wiedzy przychodzi czas na ciekawostki.

W dawnych czasach dziewczęta zaczynały wróżby już od rana. Np. zaglądały do studni, w nadziei, że zobaczą twarz przyszłego męża. Wieczorem nasłuchiwały, z której strony zaszczecka pies – stamtąd miał nadejść wymarzony kawaler. Liczyły również na prorocze sny. Niektóre ciekawe wróżby andrzejkowe przetrwały do dziś. Najpopularniejsze obecnie zabawy andrzejkowe to min. lanie wosku do zimnej wody, losowanie karteczek z wróżbą, spacer butów od ściany do drzwi, a także rzucanie za siebie długiej skórki jabłka.

Zuzia Zębala; więcej: str. 5

ANDRZEJKOWO

Wróżba wiśniowa należała do najbardziej romantycznych i była wróżbą dla dziewczyn o stalowych nerwach oraz wielkiej cierpliwości.

Należało wsadzić do naczynia gałązkę wiśni w noc andrzejkową, a jeśli do Bożego Narodzenia roślina puściła listki, następny rok miał jej przynieść wielką miłość.

Aby ożywić imprezę Andrzejkową, często organizuje się zabawę w kotyliony. Przygotowane powinny zostać ozdoby, które można przypiąć sobie do ubrania. Kotyliony powinny być łatwo rozróżnialne (przy pomocy różnokolorowych wstążek lub innych ozdób) i występować w parach. Każdy kotylion musi mieć swoją parę: dla chłopca i dziewczyny.

Rozlosowujemy następnie ozdoby pomiędzy uczestników zabawy, których zadaniem będzie odnalezienie się i zatańczenie pierwszego tańca podczas andrzejkowego wieczoru.

Być może ten taniec będzie tylko początkiem.

Wiara w moc wróżb i przykładanie wielkiej wagi do snów było charakterystyczne dla średniowiecza i kolejnej epoki.

Dziewczęta, które wierzyły, że podczas nocy andrzejkowej zobaczą swojego przyszłego męża, wiedziały również, że we śnie może pojawić się zmora lub topielec.

Aby odgonić złe sny, dziewczyny brały do ust trzy ząbki czosnku i połykały je dopiero tuż przed zaśnięciem.

Kilkaset lat temu andrzejki były traktowane wyjątkowo poważnie, a wróżby były przepowiadane na osobności.

Dziś sporo się zmieniło. Andrzejki stały się okazją do świetnej zabawy w towarzystwie, a wróżby stały się niezobowiązującą zabawą zarówno dziewcząt jak i chłopców.

Zuzia Zębala

RAZEM - PA3OM

fotoreportaż 2

Na terenie dawnych Ziem Wschodnich Rzeczypospolitej jest wiele miejsc, które łączą się z naszą historią.

W tym numerze poznacie **Zbaraż**. Od Będzina do tego ukraińskiego miasta są 574 km.

W 1649 r. Zbaraż przeszedł do legendy, bo ponad miesiąc wytrzymał oblężenie wojsk kozacko-tatarskich. Załoga polska liczyła 14 tys. żołnierzy, przeciwnik – nawet 300 tysięcy.

ZBARAŻ - ЗВАРАЖ

ZAMEK Z SIENKIEWICZOWSKIEJ POWIĘSCI

Nie czytaliście jeszcze *Trylogii* Henryka Sienkiewicza, ale gdy spytacie rodziców o Zbaraż, powiedzą: *Ogniem i mieczem*. W tym zamku przecież rozgrywa się fragment powieści Sienkiewicza. Brał też udział w ekranizacji tego utworu.

Wiele razy niszczony i przebudowywany nie przypomina tego z *Ogniem i mieczem*. Nie ma też bagien, przez które przedzierał się Skrzetuski.

Ale wewnątrz można nauczyć się historii. Są tam nawet autentyczne narzędzia tortur i meble z czasów najwspanialszych wydarzeń w dziejach oręża polskiego.

Kacper

POMNIK MICKIEWICZA W ZAMKOWYM PARKU

Pomnik Adama Mickiewicza został ufundowany przez polską społeczność Zbaraża w 1898 roku, w setną rocznicę urodzin poety. Wiele razy był niszczony, wrzucano go do rzeki, ale jakoś przetrwał. W roku 1970 przeprowadzono jego remont i tak stał w parku zamkowym z polskim napisem z okresu międzywojennego.

Latem 2015 r., w 160 rocznicę śmierci Adama Mickiewicza, Polacy odnowili pomnik i teraz wygląda inaczej niż na zdjęciu, bo ono jest z 2012 roku (z prywatnego albumu A. Samsonowicz).

Maciek

